

ЗА САМОСТІЙНІСТЬ,
ЗА СОБОРНІСТЬ,
ЗА ДЕМОКРАТІЮ

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA WOLA — THE PEOPLE'S WILL

ОДИН ЗА
ВСІХ, ВСІ ЗА
ОДНОГО

РІК XXXI. Ч. 54. СКРЕНТОН, ПА., ВІВТОРОК, 13 ТРАВНЯ, 1941.

ЦІНА ТРИ ЦЕНТИ — PRICE THREE CENTS

SCRANTON, PA., TUESDAY, MAY 13, 1941. XXXI YEAR. No. 54.

НІМЦІ ПРИГОТОВЛЯЮТЬ АТАК НА БЛИЗЬКИЙ СХІД ЧЕРЕЗ СІРІЮ, ПЕРЕДАЮТЬ ТУРКАМ СВОЇ ЖАДАННЯ

СТАЛІН ВІДМОВЛЯЄ ДАЛЬШОГО ВИЗНАННЯ СУВЕРЕННОСТІ БЕЛЬГІЇ, НОРВЕГІЇ І ЮГОСЛАВІЇ, ВИЗНАЄ НАТОМІСЦЬ УРЯД ІРАКУ

ГОВОРЯТЬ ПРО МОЖЛИВІСТЬ СТІЧУ ГІТЛЕРА І СТАЛІНА НА ПРОТЯЗІ НАЙБЛИЖИХ ТИЖНІВ

Німецькі повітряні налети на Англію, зокрема на Лондон, прибирають на силі з кожним днем. Це викликає здогад, чи не є це підготовка до нової спроби інвазії.

У неділю, як подають німецькі звіти, було ски-

нено над Лондоном "сотні тисяч" бомб. Цим разом були знищені німецькими літаками численні визначні будівлі і цінні пам'ятки англійської архітектури. Між найвизначнішими будівлями, що впади жертвою німецьких бомб, подають будинок британського парламенту, славну церкву Вестмінстер Аббей і Британський Музей, найбагатший у цілому світі збірник творів людської культури й історичних пам'яток.

У цьому налеті брало участь біля 300 німецьких бомбовиків. З того зістрілено підчас налету 33. В неділю вранку цілий Лондон був вкритий густим димом від численних пожеж. Товпи населення виглядали на вулиці оглядати знищення.

У ту саму ніч британські літаки сильно знищили Гамбург, Бремен, Берлін та кілька інших німецьких центрів.

Британці перемагають в Іраку

Крім повітряної війни над Англією, загальну увагу привокують далі події на Близькому Сході, що на думку різних обсерваторів буде місцем найближчого удару Гітлера проти Британії.

Що правда, викликана за німецькою підмогою війна в Іраку не стала ще початком загального воєнного удару в Азії. Британська залога зискує там щораз виразнішу перевагу, частина нафтових територій вже відіскана нею.

Не меншим ударом для акції, яка мала початись від Іраку, є те, що сусідні держави відмовились приєднатись до боротьби проти Британії. Уряди Персії й Аравії відкинули запрошення Іраку до спільної акції. Навпаки, у своїй відмовній відповіді вони заявили своє непогодження з збройним виступом Іраку.

Чекують німецького атакую через Сирію

Турецька преса пише, що опір самого Іраку буде зломаний на протязі тижня, найдалі десять днів, якщо за той час не приїде німецька поміч. Тому питання німецької помочі є тепер найважливіше.

З різних джерел повідомляють, що Німеччина справді пригтовляється до виступу на Близькому Сході та що це стане незабаром. Німецьке військо висаджено на численних грецьких островах і це наближує армію Гітлера до побережжя Малої Азії. Звідси вона буде висаджена у Сирію, яка стане вихідним пунктом німецької акції на Сході.

Сирія сусідує з Іраком і дає

ВІДНОСИНИ МІЖ СССР ТА АМЕРИКОЮ ПСУЮТЬСЯ

Кореспондент "Нового Русского Слова" з Вашингтону констатує, що відносини між СССР та Сполученими Державинами псуються. Торгівля спинається, в політиці зростає недовіра до СССР. Торгівля заважає, бо СССР не може вже привезти до Америки марганцю, який вивозив через Чорне море, а Сполучені Держави неохоче дають дозволи на вивіз різного товару до СССР, підозрюючи, що той товар іде до Німеччини.

Політичні відносини, які почали було поліпшуватись, після світо-японського договору значно погіршили. Непевна політика СССР змушує Америку до обережності й критичного відношення до совіської влади. Виникають сумніви, чи світо-американський торговий договір, який має відновлюватись щорічно, буде на цей раз продовжений. Його важливість кінчається 5-го серпня.

ГОРТИ ВІДСУВАЄТЬСЯ

Лондонський "Таймс" повідомляє, що в Мадяриці підготовляється зміна влади. Нацисти перебірають в свої руки провідні позиції і відсувають групу Горті. Самого Горті залишають лише до жнив, після яких він має бути усунений. Недавно провідники мадярських нацистів Салаші і Губай відвідали Гітлера.

ріжної сировини до Німеччини.

Можлива стріча Сталіна з Гітлером

Ці нові докази совіського наближення до Німеччини вважаються тільки дрібними передвісниками того, що має незабаром статися. З поважних різних джерел появилася чутка, що незабаром приїде до особистої стрічі між Гітлером і Сталіном та що при тій нагоді Росія приступить до спілки з державами "осі". Стріча має відбутись на території третьої держави, поза Німеччиною і Росією.

Відома колумністка, Дороти Томпсон, припускає, що Сталін тому взяв на себе уряд прем'єра, що це дає йому формальну підставу переговорювати особисто з Гітлером.

СТРАЙК ДОКОВИХ РОБІТНИКІВ

Страйк робітників у кораблебудівельних варштатах в Каліфорнії стримав працю при важних воєнних замовленнях. Страйкує біля 1.900 металювців і машиністів, членів юній, що належать до А. Ф. П. і до К. І. О. Американська Федерация Праці проголосила страйк незаконним, тому що він противиться умові, заключеній головною управою юній. Робітники все одно страйкують. Поліція обставляє патрулями фабрики, яких страйкують хочуть виставити пікети. Робітники протестують проти того, що одержали тільки 12, а не 15 центів підвишки на годину, та що їм будуть платити за надчасову працю тільки півтора платні. Згідно зі старим контрактом вони діставали тільки \$1.00 на годину, але за те \$2.00 за позачасову роботу.

ХІНА СЕПАРАТНО НЕ ПРИМИРІТЬСЯ З ЯПОНИЕЮ

Генерал Чіан Кайшек знов підтвердив свою попередню заяву, що Хіна не підпише з Японією сепаратного миру без порозуміння з Англією й Сполученими Державинами, а буде воювати далі по стороні демократичних держав. Чутки про мирове посередництво Америки чи Німеччини неправдиві. Японія усвідомлює тягарі війни. Японські генерали признають, що завоювати Хіну силою неможливо.

СТУДЕНТСЬКІ БЕЗПОРЯДКИ В РИМІ

З Риму повідомляють, що там відбулися серйозні вуличні безпорядки, винині студентами. Підчас наведення порядку ранено кількох студентів. Офіційно повідомляється, що безпорядки були як протест проти прискорення іспитів: замість в червні призначено їх на травень. В дійсності причиною безпорядків була недостача хліба.

СССР ЗАПЕРЕЧУЄ ВІДОМОСТІ ПРО ПЕРЕВІЗ ВІЙСЬКА

Совітське телеграфічне агентство ТАСС спростовує відомості про перевіз війська з Далекого Сходу в середню Азію або на німецький кордон. Заперечує також буцімто перевіз на сибірській залізничці зменшено і буцімто на німецьким кордоні збільшено військо.

АРЕШТ НЕЛЕГАЛЬНИХ ІТАЛІЙЦІВ

Федеральні агенти вилунали в Нью Йорку і інших містах біля 80 італійців, що перебували нелегально в Америці. Між ними є найбільше бувших урядовців і робітників при італійському павільоні, що був на шийорській світовій виставці. Вони мали вернутись до Італії місяць по закритті виставки, однак цього не зробили. Тепер їх задержано разом з арештованими попередньо німцями.

Заповідають, що з черги подібна чистка буде зроблена з перебуваючими в Америці нелегально совітськими громадянами, бувшими членами різних "місій".

ВІДІБРАЛИ ДОЗВОЛИ ФАШИСТСЬКИМ ОРГАНІЗАЦІЯМ

Стейтвий департамент відібрав дозволи на збірки двом італійським організаціям ветеранів. Їм закидують, що вони тісно зв'язані з італійським урядом і як такі повинні були зареєструватись як "чужі агенти".

АРЕШТ СОВІТСЬКОГО АГЕНТА

Федеральні агенти арештували в понеділок визначного совітського таємного агента в Сполучених Державинах, Гаїка Вадаловича Овакіміяна, який збирався виїхати з Нью Йорку. Затримано його на тій підставі, що він "потрібний, як важний свідок в справі, яку розсліджує федеральна "Грейд джурі". Овакіміян перебував в Америці три роки і лише перед місяцем зареєструвався, як агент чужої влади. Приведений до прокуратора Гора, Овакіміян заявив протест проти арешту на тій підставі, що він "дипломатичний агент совітського уряду й користується недоторканістю". Прокуратор відповів, що Овакіміян правом недоторканості не користується, бо його нема в списку дипломатичного представництва СССР. Овакіміян викликав по телефону совітського консула у Нью Йорку, Федюшина, який негайно приїхав і приобіцяв скласти за нього залог. Прокуратор зажадав 25,000 доларів. Овакіміян сказав прокураторові тільки своє ім'я й походження, а на всі інші запити відповів, що він не може відповісти.

ГУВЕР ЗА ПОМІЧ АНГЛІЇ, АЛЕ ПРОТИ КОНВОІВ

Бувший президент Герберт Гувер забрав голос в прилюдній дискусії про поміч Англії і про охорону транспортів зброї до Великої Британії американськими воєнними кораблями. Він заявив, що найкращою допомогою буде, коли Америка дасть Англії всю зброю і матеріали, які тільки можна дати, не зважаючи навіть на те, чи американська армія і флота дистануть все, що вони вважають для потрібним. За те Гувер вважає, що конвойовання транспортів мусило б довести до війни і примусило б Америку забирати велику частину воєнної продукції для себе. Тому Англія мусить подбати, щоб амери-

канські воєнні виробы до неї доходили. За те Америка мусить оминати війну. Загально сподіються, що президент Розевелт займе виразне становище в справі конвоїв в промові, яку він виголосить в середу перед представниками Всеамериканського Союзу. Дехто догадується, що він заявиться за "охорону американських транспортів" без того, щоб виразно заповідати конвойовання.

Ізоляціоністи в сенаті поставляють внесення, щоб заборонити президентові вживати кораблів для конвоїв, однак вони сами признають, що цей внесок не має вигляду на те, щоб його ухвалили.

ЗАГРОЗА ВЕЛИКОГО АВТОМОБІЛЕВОГО СТРАЙКУ

Управа юній автомобілевих робітників заявила, що вона останній раз відкладає страйк у фабриках Дженерал Моторс і що коли до 15-го травня не буде досягнуто порозуміння, тоді робітники в більше як 30 фабриках кинуть працю. Юнія поробила всі потрібні приготування, щоб від страйку не потерпіла продукція виробів, потрібних для оборони чи для допомоги Англії. Праця буде стримана тільки при виробі приватних автомобілів. Переговори між юнією і компанією ведуться вже кілька тижнів і затагаються через неуступчивість корпорації. Юнія вже два рази відкладала дату запланованого страйку. Головна точка непорозуміння це підвишка платні, якої домагаються робітники з новим контрактом.

Інші домагання юнії такі: 80 годин платних вакацій, приймання на працю тільки юнійних робітників, безсторонні судді для вирішування дрібніших спорів у фабриці та відповідне відшкодування для робітників, покликаних до війська. Підвишка, якої юнія домагається, мала б виносити 10 центів на годину.

МАЙНЕРИ ДІСТАНУТЬ ПІДВИШКУ

З Нью Йорку повідомляють, що спільна комісія твердовугільних шахтарів і оперейторів виробила вже спільний план контракту. В ньому забезпечено вуглекопам деяку підвишку платні, а також свого рода платні "вакації". Згідно з умовою робітники дістануть платню за кілька днів, підчас яких не будуть працювати, правдоподібно при кінці цього літа.

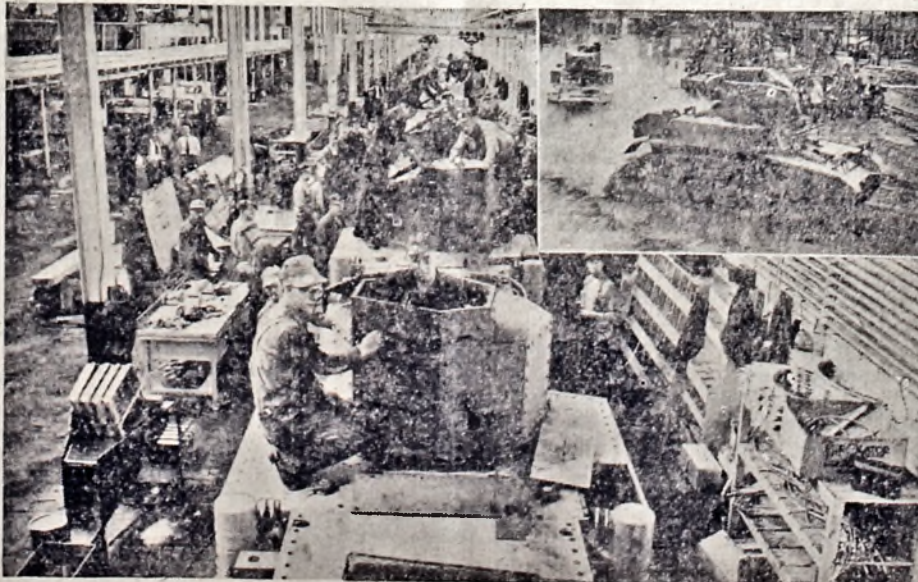
Договір не має бути затверджений цілим комітетом платні, однак нема причини побоюватись, що ще виринуть які труднощі. Контракт буде ма-

ЗАКОН ПРО ПЕРШЕНСТВО

Конгрес ухвалив закон, по якому президент Розевелт матиме право призначити окремого начальника "бюра першенства". Цей буде рішати, які сирівці чи виробы мають бути вжиті при продукції оборони у тих випадках, коли їх є обмежена кількість і коли приватний промисл зужив би їх стільки, що не вистачало б на воєнну продукцію. Це бюро займатиметься розподілом особливих родів заліза і сталі та деяких різних продуктів.

буть підписаний вже з початком наступного тижня.

АМЕРИКАНСЬКА ПРОДУКЦІЯ ЗБРОЇ ЗРОСТАЄ З КОЖНИМ ДНЕМ

Одна з великих тутешніх фабрик у Бервік, Па., де виробляють тенки методами масової продукції. На образку бачимо довгу лінію робітників, що складають частини тенків. Вгорі зправа: Готові тенки виїждять з фабрики на першу пробну їзду.

ПОМЕШКАННЯ ДЛЯ ДЕЛЕГАТІВ НА ДЕСЯТУ ГОЛОВНУ КОНВЕНЦІЮ У. Р. СОЮЗА

Делегати на Десяту Головну Конвенцію У. Р. Союзу можуть замешкати на час Конвенції в тому Готелі, де відбудуться наради. Ціни на комнати такі:

Комната для одної особи з холодною і гарячою водою	\$2.00
Комната для двох осіб з холодною і гарячою водою	\$3.00
Комната для одної особи з купальнею	\$3.00
Комната для двох осіб з купальнею	\$4.00

Хто хоче замешкати на час Конвенції в цьому готелі, нехай зараз замовить комнату, тому що в тому готелі відбудеться ще одна конвенція і в останній хвилі трудно дістати приміщення. Коли більше число делегатів буде мешкати в готелі, тоді У. Р. Союз дістане залу на наради дешевше.

Замовлення належить посилати або на адресу Головної Канцелярії У. Р. Союзу, 524 Олів Стріт, Скрентон, Па., або просто до готелю на адресу:

SENECA HOTEL, ROCHESTER, N. Y.,

зазначаючи при цьому, що замовляючий є учасником Конвенції Українського Робітничого Союзу.

Народна Воля

NARODNA WOLA — THE PEOPLE'S WILL

Organ Українського Робітничого Союзу в Скрантон, Па. Виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу, за винятком державних американських і українських свят.

Ukrainian paper published every Tuesday, Thursday and Saturday, except on National or Ukrainian holidays, by the Ukrainian Workingmen's Association, 524 Olive Street, Scranton, Pa.

Entered as second-class mail matter June 16, 1913, at the Post Office of Scranton, Pa., under the Act of March 8, 1879. Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in section 1103, of the Act of October 3rd, 1917, authorized July 10th, 1918.

PEREPLATA:	SUBSCRIPTION RATES:
В Сполучених Державах з ви- ком Скрантон, Па., на рік\$3.00	In the United States (except Scranton, Pa.), per year\$3.00
На пів року\$1.50	Per 6 months\$1.50
В Канаді, за границею і в Скре- тон, Па., на рік\$5.00	In Canada, foreign countries and in Scranton, Pa., per year\$5.00
На пів року\$3.00	Per 6 months\$3.00

Ціна поодинокого числа 3 центи

Single copy 3 cents

Телефон: 2-8897

Telephone: 2-8897

NARODNA WOLA, 524 Olive Street, Scranton, Pa.

За оголошення редакція не відповідає

ЧИ ЦІНИ ПІДУТЬ ВГОРУ?

Більйони доларів, які уряд видає на зброєння і поміч Англії, переходять з державної скарбниці в руки населення і збільшують його покупчу силу. Ті ж, які будуть видані на протязі найближчих місяців і років, мають вернути до скарбниці шляхом посередних і безпосередних податків на протязі кількох чи кільканадцяти років. По дорозі вони "оброснуть" процентами, що їх держава заплатить одиницям, спілкам, компаніям і корпораціям, від яких вона тепер ті гроші позичає, продаючи їм державні obligacii, себто "бонди Сполучених Держав".

Так виглядає в головних зарисах фінансова сторінка теперішньої державної господарської політики.

Збільшення кількості гроша в державі викликає серед спекулянтів охоту дістати як найбільше тих грошей для себе. Вони стараються підносити ціни на різні продукти й вироби, щоб зарвати більший зиск і або сховати його, або вжити на купно державних бондів і тим способом діставати без труднощів гроші. Підвищення цін відбувається при допомозі всяких способів, та під покришкою різних оправдань.

Великі корпорації кажуть у таких випадках, що через підвищення платні робітникам, вони мусять "натурально" підвищити ціни. Промовчують при цьому, що вони часто продають два й три рази більше свого продукту, так що сума їх заробітків все одно вища, хоч може поодинокі тона чи поодинокі штуки їх виробу дає їм менший зиск. Один долар зарібку на кожний з одного мільйона тон сталі дає компанії мільйон доларів зиску. Коли ж через підвищення платні робітникам зарібток на одній тоні вище навіть на 50 центів, то компанія все таки заробить півтора мільйона доларів, продаючи три мільйони тон. Те саме відноситься і до продукції автомобілів, гумових колес, вугілля і ін., так що компаніє опрацювання підвищення цін нестійке.

Другим способом підбирання цін є навмисне викликування недостачі якогось товару, або заповідання такої недостачі. Це діється через маніпуляцію доставки сиринців до фабрики, чи готового продукту до продажу. Люде помічують, що в крамниці одного чи другого краму мало, що менший вибір, що купець нарікає на повільну доставку, та починають закуповувати "на запас" у страху, що незабаром того товару не стане. Вміло пущена поголоска помагає такій панії і багато американських господиень стидяться сьогодні, що трохи більше як рік тому платили по 9 і 12 центів за фунт цукру, тому що комусь захотілося пустити вістку, що цукру нестане. Своїми масовими закупками налякані жінки викликали в деяких місцевостях справжню недостачу цього продукту.

Ще іншою причиною підвищення цін є несподіване збільшення купчої сили населення. Після довголітніх малих заробітків, або й безробіття, люде в деяких промислових осередках починають краще заробляти. Зростається бажання кращих умов життя, робітників та його родина купують собі нові одяги, нову обстановку до хати, радіо, автомобіля, тощо. Несподіваний зріст попиту на такі вироби викликає їх недостачу і купець підбиває ціни, знаючи, що все одно знайде покупця, та що той купець не мусять так дуже рахуватись з цінами.

Така підвишка цін відбивається погано на тій частині населення, яка мало або цілком не збільшує своїх прибутків у час збільшення заробітків. Вона також відбирає робітникам всі зиски з підвищення платні: яка їм користь з долара чи пів долара денної підвишки, коли рівночасно підскакують ціни на хліб, мясо, одягу, помешкання і т. п.? Разом з тим вартість гроша падає і підвишка цін є початком так званої інфляції, себто обезцінення валюти.

Американський уряд рішив запобігти такій неоправданій підвишці цін. Створено окремий уряд для регуляції цін, який вже "закріпив" на теперішній висоті ціни на сталь, алюміній і інші продукти. Цей уряд матиме право поступити так само з іншими виробами й крамом. Окрім того уряд старається стягнути частину видаваних грошей назад у свою скарбницю шляхом податків і позичок. Коли буде менше гроша в обігу, то й менша буде спуска необережно купувати і халпчиво збагачуватись. Можна допускати, що ці заходи будуть успішні. Однак при всій обережності так уряду, як і самого населення, Америка буде знаходитись весь час теперішньої кризи під загрозою підвищення цін і інфляції. Та загроза митнеться шойно тоді, коли мине теперішнє всесвітнє напруження.

РЕКОРДОВАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПІСЕНЬ

Кожному, хто цікавиться рекордівцями української пісні та слідує за цією кампанією в часописах, перше всього кидається в очі те дивне становище, яке супроти цієї справи забрали деякі наші угруповання, окремі особи й деякі часописи. Одні ту справу старанно підпирають, другі тихо саботують, треті, ігноруючи, замовчують, четверті отверто плюювають та дискредитують, а п'яті зайняли позицію — "ні так, ні так", про яку апостол Павло сказав колись: "ти ні теплий, ні холодний, — маю тебе вибювати".

Загальне ж враження таке, наче б то це чиясь персональна справа, чужа загалом, або продаж нікому непотрібної речі, чи публічна розвага, якою в ці часи займатись серйозним людям і не личить і соромно і каригідно. Звичайно, що при таких умовах справа посувається черепахою ходою через канави, колоди й пеньки, які їй ставлять з всіх боків. Міжтим воно не є і не повинно так бути.

Рекордовання української народної пісні Конгресовий Комітет почав велику акцію рекордовання нашої музики взагалі, акцію надзвичайної культурної, а вдаленішої можливо й політичної ваги. Пісню ж поставлено в першу чергу, як високоцінний, випробований репрезентативно-пропагандий чинник, національно виховувачий, високоартистичний естетично і найбільш потрібний для нашого загалу й для практичних завдань нашої американської дійсності. За піснями повинна піти до рекордовання й штучна музика, вокальна та інструментальна. Це буде залежати, звичайно, від того, як поставиться до цього великого завдання наш загал, і чи підіпре його своє жертвенністю, як це робив у других випадках і діячка. Отже з огляду на недостаючу інформацію нашого громадянства в цій справі, та завірюю, яку навкруги неї підняли деякі особи, я хочу подати і свій голос, бо власне мені доручено Конгресовим Комітетом це рекордовання.

Смішно й нудно знов піднімати це обговорюване всім знайоме питання про всебічну вартість нашої пісні, як художнього, історичного, політичного та літературного пам'ятника й чинника, і той ролі, яку вона відіграла в житті нашого народу на шляхах трагічної історії його культурного, морального й політичного розвитку. Заперечувати, квестіонувати, чи легковажити це питання можуть тільки або цілковиті ігноранти, або ті, що грають на руку нашим ворогам, яким за всяку ціну хочеться довести за російською формулою, що нас "нег, не било, і не может быть". Бо кожному найменш освіченому українцеві відомо, що наша пісня це один з тих чинників, що зберегли наш нарід від національної загибелі серед страшних політичних хуртовин і бурі, що вона, й досі є животоверче, чудодійне джерело нашої національної свідомості й духового здоров'я. То ж говорити про це не приходить.

Значіння ж нашої пісні, як могутнього пропагандного та репрезентативного чинника, блискуче доказала світова подорож Української Капели (Український Національний Хор) під моїм проводом, яка проголосила по всьому світу імя України й нагадувала всім, і друзям і ворогам, про визвольні змагання й політичні права нашого народу. І то власне в ті часи, коли нічого не могли влітати ні дипломатія ні кров наших героїв. Чужоземна преса тих часів писала:

"Українці розумні у виборі своєї пропаганди: не роздають брошур та мап, не говорять промов, а тільки співають. Бо брошур ніхто не читає, промов ніхто не слухає, на мапи ніхто не дивиться", а пісню слухає кожний і з неї усвідомлює собі, що таке Україна.

Не менш дико й зайво в соціальному разі доказувати національно виховуюче значіння нашої пісні, яка говорить до нас голосами наших предків, всієї нації, розказує минуле, наказує на будуче, запалює душу, гартує волю й наповняє серце любов'ю та жаждою свого, живить серце старикам, а молоді отирає очі на рідний український світ, який пізнавати вона тільки вчить. Особливо це останнє набирає ваги тут, в Америці. Бо з сумом треба сказати, що наша молодь, народжена тут, майже нічого не знає про свою стару батьківщину. Вона росте й виховується під впливом чужої культури й оточення і її знання "українського" по більшості обмежується дуже скромними відомостями, які вона дістає з наших часописів і то в чужій мові. Міжтим молодь є в тому віці, коли чуттєвий чинник грає найбільшу роль у формуванні душі, коли ідеї, думки й поняття доходять до голови й душі найшвидше чуттєвим шляхом, а потреба побити щось прекрасне, потреба самопожертви для чогось вищого стає другою натурою. Отут і треба нас запитати: звідки та молодь набере тих суто-українських вражень, які б перемогли враження найближчого чужого оточення, та наповнили б душу її любов'ю до України, як чогось хоч не знаного та високого й святого, до чого лине душа? І за чим болить серце, та впоїли в неї пієтизм і пошану до свого рідного? З яких джерел попливе в душу нашої молоді жива і творча вода чуття, яке керує чином? Може з тих рекордів, що зараз маємо, яким ображаємо й Бога й людей, та які старанно рекламуємо для продажу?!

Крім того не треба забувати, що українська пісня, як і всяка музика, має свій стиль виконання, власні своєрідні й оригінальні його художні засоби. І тих засобів, того стилю не можна знайти в нотах, ні в підручниках, бо вони мають коріння в народних засобах та передаються по традиції. Ноти ж є криптограма, і їх можна заграсти, чи заспівати так, що нічого не залишиться від того, що там написано.

Тому для виконання музики й існують учителі та школи. Тих шкіл нашої пісні ми не маємо. Звідки ж набере наш молодий американський співак чи диригент того стилю, той традиції виконання, коли він нічого не чув, а зразків добрих не має, має лиш ті рекорди, про які скажемо нижче. Ми вже й тепер бачимо, як наші диригенти починають застосовувати до нашої пісні ті способи виконання, які вони чують у російських так званих "козачих" хорах, або кабачко-російських "циганських" рекордах. Деякі ж просто беруть з тих репертуарів речі для своїх хорів. Хіба ми не чуємо, чи не читаємо в програмах наших концертів "Занепо тебе снемом Радсія", тільки змінивши слово "Радсія" на "Україна", або знамениту дещевку "Вечерній звон" та ще й з польських приспівом "Еще куку, куку, ку!", або жидівську "Колеса крутяться"? І це в той час, коли маємо неймовірно багату хорова літературу! Хіба не чуємо диких "джіпсі" вигуків, на кшталт кабачко-російської "циганщини", яких деякі ди-

ригенти осмілюються націплювати на українську пісню. А чи не грають наші оркестри, та чи не оголошують наші радіо-програми російську пісню "Вниз па матушке па Волге" як українську симфонію, або чи не співає за столом наша молодь російсько-кавказької "Випьем ми за Мішу, Мішу дарагова", та чи не танцює наша молодь якоїсь чудернацької "Коробочки", що є неграмотною й незграбною перерібною російської "Ей палим, палим корбушка"!

Отже відсутність добрих українських зразків пісні й музики роблять більшу шкоду, ніж русифікації та нацифікації, бо в корені затроюють нашу молодь, її душу й змісли, та роблять з неї, помилю її волі й бажання, національний "ерзац". Міжтим, таких скарбів пісні, як український нарід, ніхто не має.

Я дозволю собі тільки назвати класи нашої пісні, застерігаючи, що кожна класа містить в собі сотки окремих пісень тільки записаних, а тисяч не записаних. То ж маємо: щедрівки, колядки, веснянки, купальські, обжинкові, весільні, релігійні, козацькі, чумацькі, станові, родинні, коліскові, любовні, вуличні, історичні, думи, сатиричні, гумористичні, пияцькі, бурлацькі, робітничі, баляди, пісні до танцю, пісні при столі, диточі, лічилки, замовлення, закличання... і так далі. Отже, коли всі народи дбають про збереження й рекордовання своїх музичних і пісенних скарбів, то що зарекардували ми з наших невичислених, неймовірних цін скарбів? Аж... нічого!!

Рекорди, яких ми маємо зараз та старанно рекламуємо та переграємо й у себе вдома й на радіо, — це базарний крам, розрахований на бізнес та на самий низький, пекельний смак. З боку художнього, естетичного, це найгірший гатуюнок нездарної дещевки, національно розкладаючої, репрезентативно понижуючої, а виховуюче шкідливої. В цьому мотлоху, мов у помийниці, тоне кілька приличних рекордів, а решта то жак. Чужий чоловік з тих рекордів набере поняття про нашу культуру не вище, ніж про культуру дикунів, які пожирають мисіонарів. Де ж правдиві зразки нашої чудової пісні? Нема.

Міжтим наш дорогий та неохайний пісенний скарб вмирає на наших очах. Старі люди, які дещо запозичили від своїх предків, вмирають, і не передали новому поколінню нічого, а нове покоління, коли б і хотіло, нічого б не могло взяти від них, бо ті страшні часи, що їх переживаємо тепер, не сприяють ані творенню нового, ані збереженню старого. Війна, революція, чужинська окупація, духовне й фізичне нищення нашого народу голодом, нацифікаціями, переселеннями і т. д., а головне чужою школою, не сприяють нашому мистецтву, а вбивають його. Вмирають також і інтелігентні носії пісні, а з ними переривається й нитка художньої традиції її виконання. А все добиває штучна, механічна музика.

Отже на українську імміграцію доля й історія поклали тяжке, але благородне завдання спасти хоч що небуде з цього всеукраїнського погрому, хоч щонебудь зберегти з минулих скарбів як пам'ятку та в науку будучому поколінню. В це завдання входить і рекордовання нашої музики. Нема сумніву, що без огляду на розбіжність в думанні, субперечки та різні перешкоди, наше громадянство виїде з честю з цього положення, як воно й раніш виходило і в других питаннях та випадках, та доконає цього великого діла. Але проволікати чи затягувати справу та зводити над

ДАР ДЕЛЕГАТІВ ДЕСЯТОЇ КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОМУ РОБІТНИЧОМУ СОЮЗОВИ

Нових членів вже є півтора сотні, організаторів поверх 60, перші місяці, що ще недавно вказували чотирьох організаторів з однаковим числом членів, вже розпорошились і то вгору.

Відділ	Імя делегата-організатора	Приєднав членів Старших Дітей Разом
104	Йосиф Запотоchnий	6 8 14
195	Александр Галелюк	7 2 9
239	Михайло Танчин	1 8 9
23	Стефан Мельник	5 3 8
82	Олександр Матейко	4 3 7
143	Теодор Калітка	5 2 7
49	Михайло Цалковський	1 5 6
37	Михайло Тиличка	3 2 5
219	Николай Поцілуйко	2 3 5
32	Теодор Радинський	2 2 4
204	Николай Свистович	3 1 4
	Олександ Смик (Гол. Радний)	1 3 4
219	Зоя Прокіпшин	4 4 4
93	Катерина Доманчук	3 3 3
221	Дмитро Завойський	3 3 3
292	Данило Лобай	3 3 3
296	Ілько Кісь	2 1 3
2	Ольга Бутинська	1 1 2
29	Іван Павлишин	1 1 2
40	Василь Момрик	2 2 2
47	Методій Бадан	1 1 2
60	Онуфрій Варняк	2 2 2
84	Александр Мондляр	2 2 2
72	Василь Нирчук	1 1 2
87	Анастасія Кіндзерська	2 2 2
111	Максим Рибак	2 2 2
130	Іван Кожушко	2 2 2
160	Розалія Слобода	1 1 2
216	Михайло Борик	2 2 2
224	Лев Галандзій	2 2 2
232	Іван Чарнецький	2 2 2
271	Делегат	2 2 2
291	Микола Луців	2 2 2
	Іван Матейко (Гол. Контрол.)	2 2 2
	Дмитро Гайовий (Гол. Радний)	2 2 2
1	Іван В. Турко	1 1 1
9	Михайло Дорош	1 1 1
17	Анастасія Балата	1 1 1
27	Стефан Кохан	1 1 1
28	Микола Кізіма	1 1 1
31	Стах Желінський	1 1 1
36	Іван Візний	1 1 1
37	Михайло Танчин	1 1 1
37	Гелен Яцун	1 1 1
46	Іван Гайгель	1 1 1
51	Василь Костишин	1 1 1
60	Стефан Чекавський	1 1 1
67	Ольга Войт	1 1 1
79	Григорій Тернопільський	1 1 1
112	Петро Молдавець	1 1 1
132	Петро Липяк	1 1 1
157	Михайло Сколоцький	1 1 1
182	Митро Драецький	1 1 1
186	Ілько Горбань	1 1 1
205	Петро Іваньо	1 1 1
206	Максим Вучко	1 1 1
211	Ілія Ланія	1 1 1
252	Ольга Вігак Кирилюк	1 1 1
266	Теодор Гончарик	1 1 1
308	Семон Батрин	1 1 1
	Стефан Ткачук (Гол. Контрол.)	1 1 1

Делегатка 219-го відділу з Палмертон, Па., прислала з аплікаціями нових членів ще такого листа:

Засилаю чотири аплікації новозорганізованих молодих членів і одну передплату на "Юкрейніан Лайф". От вже більша половина нас жінок, що вибрані делегатками, зголосили свої імена, що приєднали членів, а товаришів делегатів (мужчин) тільки четвертина. Ану здоганяйтеся!

Хай розвивається У. Р. Союз!

Зоя Прокіпшин

нею неспотрібні дискусії ніяк не можна, бо час і життя несут нові турботи й ставлять кожного нового дня нові завдання до виконання. То ж коли в справі рекордовання покладати надії тільки на заможнення рекордів, та справа буде йти таким темпом як зараз, то її кінець-краю не видно й не буде. Треба не тільки заможнювати, але треба жертвенності та попертя збоку широкого загалу. Треба, щоб за справу взялись наші організації, хори, диригенти, веселі отці й парохії. Тоді тільки можна й буде розвернути роботу на широку скалю, бо охопити всі роди нашої пісні двадцятьма рекордами не можливо. Треба десятків рекордів з сотками пісень. Не кажу вже про широку музику.

Але поки що треба довести до кінця хоч те, що почали. То ж коли все намічене й запроектоване стане завершеним, буде докрано великого діла, надзвичайної культурної ваги. Наша нація одержить новий паспорт культурності, який нам скоро буде потрібний, а імміграція поставить собі на вічні часи пам'ятник. Треба тільки єдності, а не сварок, треба попертя однодушного від усіх, включно до наших артистів та диригентів, яких безпосередно ця справа торкається, а які до цього часу налягали пера в чорнило не вмиючи, щоб сказати своє авторсь-

тетне слово, а не то, що зробили що небудь.

В евентуальній програмі рекордовання намічено такі пісні: колядки, щедрівки, веснянки, капти, історичні, чумацькі, козацькі, стрілецькі, побутові, коліскові й жартливі. Треба пошкодувати, що при обмеженій кількості рекордів не можна записати нашу чудову церковну музику, але це справа окрема і окремого вирішення потребує. Намічається репрезентація як найбільшої кількості композиторів, аби показати різні напрямки хорошого опрацювання пісні, про яку пражський проф. Неєдлий сказав: "Українські композитори називають те скромним іменем аранжировки пісні. Міжтим це є мистецтво самобутнє, оригінальне, самоцінне й високе, якого жадний нарід не має і яким Україна має право гордитись."

До виконання мають бути притягнені найкращі хорові сили Нью Йорку. Але успіх всього залежить від часу. То ж не гаймося.

О. Кошиць

Бічгерст, Л. Ай., 6 травня 1941.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Конвенційні привіти від відділів і делегатів приймається до ЗАВТРА, СЕРЕДИ, 14-ГО ТРАВНЯ. Прохачься всіх, хто хоче помістити привіт, додержати цього речення, інакше буде пізно.

ПРОЕКТИ НА ДЕСЯТУ КОНВЕНЦІЮ У. Р. СОЮЗА

Відділ 130, Нью Йорк, Н. Й.

Члени 130-го відділу Українського Робітничого Союзу, зібрали на звичайних місячних зборах 3-го травня, рішили представити делегатам наступні проекти:

1. Повернути назад членам право голосування і вибір представників конвенційних комісій, як це передбачено до Восьмої Конвенції. Нехай наша організація буде дійсно демократичною на ділі, а не на словах.
2. Голова Союзу має бути присутнім на кожній засіданні Екзекутиви. Коли не може бути, то має підати до відомої в справозданні, де був і в якій справі. Бо з протоколів засідання Виконавчого Комітету видно, що дуже мало членів голова є присутнім на засіданнях.
3. Голова Судової Ради повинен бути один з радних, а не платний урядник.
4. Головний фінансовий секретар повинен бути рівночасно і касієром, бо то є одна і та сама робота.
5. Менеджером друкарні повинен бути один з редакторів, більше посад не повинен бути.
6. Кожний головний урядник має виконувати свою працю за ту платню, яку ухвалить конвенція, і ніхто не має права підвищити, тільки за власне голосування.
7. Щоб головні урядники в своїх виступах придержувалися параграфів статута ч. 4, 3, 5 і 6. Тоді наш Союз буде квітучим; ми думаємо, що статут об'являє нас усіх одностайно, не тільки членів, але і урядників також.
8. Головному урядникові, який їде до відділу, не платити більше денної дієти як \$2.00, а \$4.00 то за висока дієта як у робітничої організації. Ротнік, де він не робив би, то ірім своєї заплати не дістає окремо і на вікт, а удержується з заплати, яку дістає.
9. Місячні звіти фінансовий секретар повинен друкувати разом з окремою листівкою, а не так, як є тепер, що в тім числі Народної Волі, в якій є звіт, не читати. Додаток окремих звітів покрити з фондів адміністрації.
10. Членам Молодечої Секції, які переходять до дорослих, звернути 35% їх вкладок.
11. На кожній конвенції змінити частинно головних урядників, як рівнож і радних, на роджену молодь, яка стоїть на демократичних засадах і буде всюди об'єднувати самостійність і солідарність України.
12. Радних вибирати одногласно зі стейту. Такий урядник не поладжувати справи по ділах в своїй околиці. Так як є тепер, що редактори, ів-редактори, чи їх помічники возяються з Союзовими справами, раз на все злікувати.
13. Видання календаря дати загальною голосуванням членів, бо примусова заплата за календар сприяє організованості і викликає відхід членів з організації.
14. Орган Союзу, Народна Воля, має виходити на далі в ті самі напрями, що дотепер, і має бути тільки органом членів У. Р. Союзу, а не як тепер практикується, як в органі У. Р. Союзу дається місце і другим організаціям. Як хоче якась організація послугуватись друком, то нехай видає сама свій орган або додатковий платний листок, а орган Союзу нехай буде для своїх членів, які за нього платять.
15. Протокол з конвенції друкувати весь в окремому

виданні, щоб члени могли собі задержати.

16. Параграф 6 і 216 поправити так, щоб один другого доповняв, а не противорічив, як є тепер. А саме, параграф 6 каже, що організація є не церковна і не політична і не може перейти під контроль церковної або політичної організації чи релігійної секти, або партійної групи. Параграф 216 каже, що делегатом не може бути провідник якоїсь віри або секти, але нічого не каже про політичну організацію і партійну групу, як в параграфі 6-ім. Значить, що з останніх можна бути делегатом, а як є делегатом, то може бути і урядником, як каже параграф 245-ий, а як є урядником, то має вже і контролю, так як є тепер, де членство позбавлене голосування.

Також підтримуємо наступні проекти:

- Відділу 36-го, точки 2, 6, 9 і 10.
- Відділу 104-го, точки: 1, 5, 8 і 276.
- Відділу 113-го, точки: 6 і 7.
- Відділу 84-го, точки: 2 і 9.
- Відділу 221-го, точку 7.
- Відділу 310, точки: 2 і 7.
- Відділу 9-го, точку, в якій говориться про купно фарми, і де пропонується платню відділовим секретарям.
- Відділу 27-го, точку 8.
- Відділу 82-го, точки: 3, 4, 7 і 9.
- Відділу 49-го, точку 3.
- Відділу 164-го, точку 4.
- Відділу 196-го, точки: 4, 5, 7 і 9.
- Іван Кожушко, голова і делегат; Теодор Липка, касієр; Осип Різник, фінансовий секретар.

Відділ 182, Диксонвил, Па.

Подаємо передконвенційний проект і домагаємось, щоб конвенція понижіла точки взяла під розвагу:

1. Домагаємось, щоб член, коли зістане побитий і при тім втратить частину тіла, міг дістати допомогу і перед трьома місяцями, а не так, як тепер, аж по трьох місяцях, і то коли далі хорувє.
2. Коли член зятягне позичку на свою грамоту, то мусить платити 5 процент. Пропонуємо знизити процент на половину, або позичати цілком без проценту, коли можливо.
3. Таксамо підтримуємо проект відділу 190, точка 3, щоб член, котрий продає грамоту, заплатив перше довг до свого відділу.
- Повищі проекти зложила з доручення відділу проектова комісія, зложена з трьох членів. Відділ 182 жає делегатам на Десятій Головній Конвенції доброго успіху в їх праці, на користь всього членства У. Р. Союзу.
- За проекту комісію: Іван Годик, Андрій Кострик, Митро Древецький.

Відділ 111, С. Бруклін, Н. Й.

На зборах відділу ухвалено наступні проекти на Десяті Головну Конвенцію У. Р. Союзу:

1. Не вибирати головного організатора, бо за чотири роки не було користі, а вибрати натомість такого організатора за гроші, що ходив би по хатах і тоді буде користь Союзові.
2. Урядників, які працюють для У. Р. Союзу і які на конвенції дістануть вотум довіри, вибрати надалі, а на місце урядників, котрі не сповняли своїх обов'язків, побирати платню задармо і Союз з них не має користі, вибрати нових. В проектах є домагання,

щоб вибрати уряд з молодих делегатів, бо старий вже є довгі роки. Коли є молоді і спосібні, так що можуть виконувати працю, то добре, але як старий уряд працює чесно, як сповняв свій обов'язок і старався, щоб не змарнувати Союзного майна, то щоб був надалі вибраний.

3. Щоб Союз виплачував розмет, що відділи висилають кожного місяця.

4. Членам, що переписались, дати якийсь процент, бо є нарікання, що платять завеликі вкладки.

5. Урядникам платити за дорогу, коли їдуть по справам У. Р. Союзу, а не тоді, як їдуть собі за особистими справами і зараховують собі за подорож.

6. Взяти під розвагу недобір в Народній Волі. Ми члени, що є ще зі старого краю, любимо собі прочитати, що діється в краю і в Америці, бо американських газет не вміємо читати. А молодіж краєвими справами не інтересується, щодня купує американські газети, а наша газета через те підупадає.

7. Урядників вибирати один день перед кінцем конвенції, себто в п'ятницю, а не при кінці конвенції, так як було минулий раз, що делегати розіхались домів не знаючи, який уряд вибрано.

За уряд 111-го відділу У. Р. С.: Григорій Пилипак, президент; Максим Рибак, секретар і делегат; Іван Стрийський, касієр.

Від редакції: Точка 3 проекту неясна; проектова комісія має бути, щоб заплату секретарям виплачувати кожного місяця, а не квартално. Щодо точки 4-ої проектова комісія повинна були сказати, котрий урядник коли їхав "по особистим справам" і брав заплату за подорож від У. Р. Союзу. Редакція невідомий нідин такий випадок.

Відділ 39, Метепен, Масс.

Проекти 39-го відділу У. Р. Союзу в Метепен, Масс.:

1. Коли не можна зменшити місячних вкладок старим членам, то, по змозі, давати їм більші дивіденди, тому що в новій системі вони платять багато більше, ніж в старих родах забезпечення, а тов. С. Корпан на Союзових зборах в Бостоні і Метепені говорив, що лише по кілька центів буде більше платити. Тому старші члени нарікають.

2. Щоб окремих організаторів не наймав сам Виконавчий Комітет, а в порозумінні з Головною Радою, і щоб вони здавали перед нею свої звіти, а не лиш перед Виконавчим Комітетом. А також по змозі найняти більше організаторів в Канаді, бо там мабуть їх найбільше потрібно.

3. До 320-го параграфу додати, що Контрольна Комісія не повинна зїздитись до Головної Канцелярії провірявати книжки більше, як раз в рік. Коли воно може було бути члени, а ще більше в майно і тому Союз наймає рахункового знавця, так пощо тут ще Контрольна Комісія має побирати заплату і їздити два рази в рік.

4. Щоб У. Р. Союз таки старався, як не зможе сам, то в порозумінні з другими Союзом, купити десь порядну фарму в здоровій околиці на захист для старців і немічних, хворих членів і щоб така фарма надавалась на літні вакації молоді. Це можна доклати спільно з другими Союзом, а це виїде на велику користь членам і загально всім українцям Америки. Треба працювати спільно в громадських справах. Ось, так як зроблено спільний Конгрес, котрий відбувся у Вашингтоні. Бачимо, що все можливе, тільки треба порозуміння, яке ми повинні старатись закорінити. Ми всі є того самого українського роду і пора нам єднатись разом.

5. Дітям, що переходять з класи О до дорослих, звертати 20% від зложених вкладок, а других 20% передавати до шкільного фонду. По змозі давати більше стипендій школярям, що є членами У. Р. Союзу і хоч троха інтересуються українським життям, а не мають засобів кінчити шкільну науку.

6. Редактор журналу "Юкрейнін Лайф" повинен бути членом Редакційного Комітету і здавати свій звіт перед Конвенцією і Головною Радою. Тоді молодь буде бачити, що їх шанують та притягається до праці, і охотніше буде вступати до У. Р. Союзу.

7. Зробити обов'язковим, щоб кожна родина, де є дорослі діти, передплачувала "Юкрейнін Лайф", бо інакше молодь від нас відійде і не буде кому лишити нашу працю і майно. Треба подбати, щоб було кому вести роботу, котру ми почали, як нас не стане.

8. Напряв Народної Волі повинен бути той самий, як ухвалили і potwierдили попередні конвенції, себто вона має обороняти самостійність, солідарність і народоправство.

9. Щоб конвенція наставила т. Січинського головним директором при Українським Робітничим Союзом, щоб мав право до головної контролі всіх Союзових і українсько-американських політичних справ. Не маємо кращого чоловіка, котрий би переводив політичні справи, як т. Січинський. Тому домагаємось цього конечно і з тою самою заплатаю, що другі головні урядники. Він при тім буде мати більше часу займатись культурною, освітньою і політичною працею, чого нам дуже треба.

10. Продовжувати далі заходити в справі злуки Союзів.

11. На будуче контролори не повинні бути на платній посаді У. Р. Союзу, тому що вони побирають гроші від того самого Виконавчого Комітету, який вони контролюють. Коли так буде далі, то треба буде вибирати надконтролю, щоб контролювала контролорів.

12. Підпираємо 3-ту точку 82-го відділу.

39-ий відділ жає делегатам на Десятій Конвенції доброго успіху в праці для У. Р. С.

Проект був читаний на зборах і одностайно прийнятий.

За уряд: Евфим Мазур, президент; Олександр Любачівський, секретар; Теодор Бачинський, касієр.

Відділ 305, Бостон, Масс.

Члени 305-го відділу У. Р. Союзу на своїх місячних зборах 17-го квітня обдискували і одобрили наступні проекти, які проектова комісія представила:

1. Конвенція повинна змінити постанову, яка не дозволяє вибирати члена делегатом, що має менше як 500 доларів забезпечення.

2. Змінити постанову, в якій говориться, що редактора вибирає конвенція. Редактора повинна назначити Головна Рада або Виконавчий Комітет, перед якими той редактор має бути відповідальний між конвенціями. Редактор має бути членом У. Р. Союзу що найменше 18 місяців.

3. На цій конвенції повинно вибрати до головного уряду У. Р. Союзу жінчину, які становлять поважне число членів в У. Р. Союзі і їм належить також представити в уряді.

4. З огляду на те, що У. Р. Союз збільшився майном, як рівнож членами, пропонуємо, щоб на цій конвенції побільшити склад головних радних з 8 на 11 членів, що буде змога розподілити радних поміж більше стейтів, де находяться

відділи У. Р. Союзу, ніж це було дотепер.

5. Контрольну Комісію також потрібно побільшити на п'ять членів замість трьох, до якої потрібно вибрати також членів з молоді тут родженої генерації.

6. Деякі відділи проектують, щоб орган У. Р. Союзу відділити від організації. Ми є проти такого відділення, бо це може принести шкоду для нашої організації, а не користь. Коли редактори вибрані конвенцією, то часом не хочуть повинуватись Виконавчому Комітету, а що з того виїде, як цілком відділити від організації?

7. Орган У. Р. Союзу нехай виходить і на даліше три рази в тиждень. Побільшення його на днівника збільшить тягар на членів, які і так вже обтяжені з переходом до нової системи.

8. Годиמוש з проектом, щоб У. Р. Союз закупив фарму для приміщення старших і немічних членів нашої організації, що не мають тут родини ні засобів утримання.

ДОПИСИ

ЩО СПОНУКАЛО МЕНЕ СТАТИ ЧЛЕНОМ У. Р. СОЮЗА

Причина, що заставила мене стати членом Українського Робітничого Союзу, не тільки та, щоб забезпечити себе та свою родину вразі нещасливого випадку. Вона ширша і глибша.

Український Робітничий Союз від часу засновання відкрив широко двері всім українцям, без різниці політичних чи релігійних переконань. Це братське-запомогова організація, що дає своїм членам допомогу в їх скрутнім положенні та їх родинам у випадку смерті. Кожен українець чи українка можуть переконатись з фінансового звіту, що У. Р. Союз дуже добре фінансово стоїть, а всі свої зобов'язання супроти членів в повноті виконує.

Але Український Робітничий Союз це не тільки запомогова організація, а й просвітно-культурна, громадська. Орган Народна Воля три рази в тиждень кожному членові приносить вісти з українського життя та новинки зі всього світа. На його сторінках розкриваються громадсько-політичні помилки різних українських груп та їхніх провідників і вказується ясный шлях для громадської праці. Народна Воля піднесла високо прапор, на котрому виписаний її ідеологічний напрям: За Самостійність, Солідарність і Народоправство (Демократію) України.

Міжнародні складні, бурхливі обставини не минули українського громадського життя і тут за океаном. Хвилі нацизму і комунізму термосили цим прапором на всі боки, але доведені провідники не спустилися його вниз. Він має далі високо в повітрі, показує нам шлях і прямує до своєї мети, немов той корабель на розбуханім морі.

Український Робітничий Союз не забував за Рідний Край і старався дати поміч старокраєвим просвітно-культурним справам, щоб між українським селянством на Західній Україні ширилася національна і соціальна свідомість. Завдяки закликам в Народній Волі до українського громадянства перекладено збірник та куплено два Народні Робітничі Доми у Львові, що були осередком для українських робітників, та приїзжих селян.

Завдяки закликам в Народній Волі та жертвам українського громадянства росли галицьких і лемківських селян

9. Конвенція повинна взяти під розвагу перепис старших членів на нову систему, де їм приписано забагато років і вони чуються покривджені та лишують організацію. Таким членам потрібно зробити, якусь полешку або дати їм дивіденди.

10. Справоздання головних урядників і дискусія над їх справозданням повинна переїстись за один день, а найбільше за два дні, а не за три або чотири дні, так, що опісля нема часу порадились над іншими справами.

Члени 305-го відділу У. Р. Союзу жають делегатам Десятій Конвенції як найліпших успіхів в нарадах для добра і розвитку У. Р. Союзу.

За уряд 305-го відділу У. Р. С.: Теодор Проданик, президент; Ю. Найда, фінансовий секретар; Дан Туда, касієр; Олександр Проданик, делегат; Михайло Маслянка, рекордовий секретар.

Від редакції: До точки 6: Згідно з постановами статута Редакційний Комітет відповідає перед Головною Радою і Конвенцією, а не перед Виконавчим Комітетом. За те два члени Виконавчого Комітету входять в Редакційний Комітет.

ДЕЛЕГАТИ З СКРЕНТОНУ Й ОКОЛИЦІ!

Делегати й делегати з Скрентону й околиці, що їдуть на Десяті Конвенцію до Рочестера, можуть дістатись туди дуже вигідно залізницею Делавар-енд-Лакаванна, що їде з Скрентон до Сиракуз і далі до Рочестера. Делегати, що хотіли б їхати разом, нехай зголосяться до Головної Канцелярії У. Р. Союзу, або до делегата І. Візною, 437 Бирч Ст., Скрентон. Купуючи квиток на залізницю, нехай скажуть продаючому урядовцеві, що їдуть на Конвенцію У. Р. Союзу та що це їм порадив т. Візний, який працює при тій залізниці. Тоді компанія у своєму журналі напише про нашу конвенцію і організацію, так як це вона зробила з нагоди Українського Конгресу у Вашингтоні.

ЮВІЛЕЙ ХОРУ "ДУМКА"

Нью Йорк, Н. Й.

Довідуємось з газет, що в неділю, 18-го травня, пополудні, в Українським Народнім Домі в Дітроїті (що при Мартин вулиці), відбудеться 15-літній ювілей Українського Національного Хору "Думка" міста Дітроїту й околиці. У той день буде відзначена діяльність національно-мистецької організації — хору, що протягом 15 літ служив і далі служить ідеї плекання й ширення української пісні, що є найкращим і найславнішим здобутком і виявом духової творчості нашого народу. Український Національний Хор "Думка" є незалежним від тої чи іншої церкви, парохії чи від якогось громадсько-політичного угруповання, союзу і т. д., а проте протягом 15 літ він був і є баганим і почесним співучасником на концертах і підприємствах усіх національно-українських організацій, парохій, товариств і угруповань міста Дітроїту. "Жадне більше свято не обійшлося без хору "Думка"..." — пише в своїм дописі член цього хору, П. Дуда. В цім є все-українське значіння й почесна заслуга хору "Думка".

Далі, той факт, що цей хор рік-річно виступав та помагав українським організаціям і товариствам у всіх загально-українських національних святах... а помагав лише за "спаси Бір" і при цім не розпався, а продовжує свою працю й надалі, — вказує на ідейність, національну свідомість і культурність членів і членкинь хору та його заслуженого диригента, І. Атаманця, свідчить про їх дисциплінованість, організаційну здібність та вміння орієнтуватись передовсім на власні сили та на моральну підтримку й вирозуміння збоку всього українського загалу.

Служити 15 літ українській пісні без покірненького танцювання під чийсь дудку і бути завжди пожаданим для всіх; 15 літ помагати другим українським товариствам і громадам "за спаси Бір", а хор утримувати власними засобами і не збанкрутувати; 15 літ добровільно належати до культурно-національної організації, що складається з молоді й старших українців різних релігійно-політичних переконань, і при тім не розсваритись, не розбити хору і т. д., — все це, як не кажіть, в житті американських українців, є рідким і незвичайним явищем. Тим більша честь, признання й подяка належить всім членам і членкиням У. Н. Хору "Думка" (зокрема його фундаторам і "ветеранам"), як також його довголітньому диригенту, Ів. Атаманцеві, від усього українського громадянства. Спеціальна за-

(Продовження на стор. 4)

М. Захожий

Монтреал, Квебек

ДОПИСИ

(Докінчення з стор. 3)

слуга хору "Думка" є в тім, що наші рідна пісня для нього є не лиш розвагою та естетичною насолодою, а також засобом пропаганди, ширення української пісні й самого імені нашого поневоленого народу серед усіх інших американців, не-українців.

Що наша народна пісня може бути великим чинником в ділі служення культурно-національній ідеї та ширення думки про державно-визвольні змагання українського народу, — то це вже доказала концертна подорож по Європі нашої бувшої Української Республіканської Капелі (1919-1921) під проводом професора О. Кошиця. Таку ж приблизно роботу й завдання виконує в міру своїх сил вже ось 15 літ і хор "Думка" в Дітройті.

Покажчиком того, що цей пропагандистичний бік справи в хорі "Думка" поставлений добре й розумно, є той факт, що підчас численних виступів цього хору перед не-українською публікою давалися відповідні пояснення в англійській мові про зміст пісень, в яких, як у дзеркалі, відбивається життя й історія нашого народу. За цю поважну працю належить також честь і подяка від усіх українців Дітройту й околиці почесному менеджеру хору, українському адвокату, І. Панчуковичу, й зокрема Вишавській дружині диригента хору, — артистці-співачці, п-ї Н. Атаманець.

Під цим національно-мистецьким і організаційним оглядом діяльності хору "Думка", як незалежного й разом з тим всеукраїнського характеру співочого товариства, є добрим прикладом для всіх тих українських громад в Америці, де поодинокі групи не можуть здобутись на добрий хор.

Одним з багатьох завдань нашої іміграції на вільній землі Вашингтона є створення цілої сітки таких загально-національних хорів скрізь, де живуть скупчено українці та де тільки можливо. Прикладом такої мистецької організації є хор "Думка" в Дітройті, що виконує працю, необхідну для українського загалу й особливо для нашої молоді, — яку сміло можна назвати працею Франкових Каменярів. Тому, в день 15-літнього ювілею хору "Думка", українці в Дітройті й околиці повинні щиро відгукнутись на заклик і прохання Громадського Ювілейного Комітету й запевнити всі залі й кімнати Українського Народного Дому так, щоб не було де капелюхови власти. Співаки й диригент хору "Думка" на це собі вповні заслужили.

Плекаймо й шануймо нашу рідну пісню, яку наш національний пророк Т. Шевченко назвав "славою України"! Організуймо українські національні, громадські хори по всій Америці для добра нашої молоді й всього українського загалу. Честь і слава народним співакам Українського Національного Хору "Думка" та їх диригентам! Многая літа й щасливого успіху в їх далішій праці!

Українці міста Дітройту й околиці! Поспішайте всі громадно на ювілейне свято хору "Думка" до Українського Народного Дому в неділю, 18-го травня. Покажіть і докажіть, що ви вмієте шанувати своє рідне мистецтво та його щирих працівників!

Покажіть хоч раз та гарзді! Лев Безручко

ський Національний Хор "Думка" у Дітройті буде обходити 18-го травня 15-літній ювілей свого існування та праці. Ми, громадяне міста Ленсинг, які добре обзнайомлені зі згаданим хором та його заслугами на українській культурній ниві, просимо редакцію Народної Волі помістити наш щирий привіт для хору "Думка", який здобув собі славу не тільки серед українського громадянства Дітройту, але і по інших містах стеїту Мишиген і поза ним.

Хор "Думка" своїми концертовими виступами в Шикаго, Ленсинг, Флінт, Джексон та Клівленді ширив славу про мелодійність української пісні перед своєю і чужою публікою. Тими виступами хор "Думка" здобув славу нам всім українцям по наших містах.

Пригадує третій концерт хору "Думка" в Ленсинг в американській вишній школі в 1938 році. По концерті один з професорів розпитував, чи не правда, що хори працюють по дітройтських фабриках. Коли я професорові відповів, що так, професор не хотів вірити. Я йому додав, що не тільки члени хору, але і диригент працює фізично на своє щоденне життя. Професор був ще більше здивований. Він сказав: "Про вашу українську національність я знаю, що вона поневолена, але я не знав, що поневолена нація може мати таку гарну мистецьку культуру." Це лише один приклад. А подібне здивування я бачив на концерту хору "Думка" в Джексон, Миш.

А скільки хор "Думка" полюбив праці за 15 років по радію? Це ж не є користь для самого хору та його диригента, гр. І. Атаманця. Це користь для українського загалу, для українського доброго імені, для української справи взагалі.

За те ми, громадяне Ленсинг, складаємо хорови "Думка" і його диригента, гр. І. Атаманця, щирі привіт з нагоди 15-літнього ювілею. Складаємо щиро подяку за два концерти в нашій місцевості перед американською публікою, складаємо щиро подяку за концерт і драму "Жидівка вихрестка" в Українському Народнім Домі.

Бажаємо вашій славі й організації хору "Думка", гр. І. Атаманця і його дружини, солістці, витривалості та ще більших успіхів, та дочекати в тій зачатій праці 20-літнього ювілею.

М. Красносельський

ЗВІТ З ЮВІЛЕЮ У. Р. С. (Нью Йорк, Н. Й.)

Заходом відділів У. Р. Союзу в Нью Йорку при співучасті Товариства імені Лесі Українки влаштовано 22-го травня 30-літній ювілей його існування. Про це свято писалося свого часу в Народній Волі, а тепер комітет подає тільки цей фінансовий звіт.

Прихід:
З продажу вступних тикетів при касі \$ 53.60
Від товариств за продаж вступних тикетів 81.60
Прихід з буфету 21.10
Разом \$156.30

Розхід:
Музика \$ 37.00
Залі Карпатія і обслуга 17.00
Костюми і видатки для підготовки представлення 26.00
Співаки і п'яністка 17.00
Друк тикетів, програм і летючок 10.00
Напитки і закуски при буфеті 14.00
Оголошення на радіо 6.00
Ріжні розходи 6.00
Оплата залі на збори 3.50
Федеральний податок від продажу тикетів 3.88
Разом \$140.38
Осталось чистого прибутку

15 доларів і 92 центи. Комітет розділив ці гроші на дві частини і признав на "Юкрейнієн Лайф" 8 доларів, а других 8 доларів на підтримку діточої школи при Товаристві імені Лесі Українки. Касієр доложив своїх 8 центів, котрих бракувало до рівної суми.

Дальше комітет зобов'язаний подякувати всім тим, що помогли в підготовці цього ювілею. Дякуємо Товариству імені Лесі Українки. Хоч воно ще не є відділом У. Р. Союзу, то треба признати, що його членкині продали найбільше тикетів, та при їх активній праці цей ювілей випав успішно. Особлива подяка належить товаришці Е. Залевській, що доложила стільки трудові і праці при виведенні представлення "Весела Сопілка", та молоденьким акторам, що своїм смілим виступом та вмілою грою звеселили публіку.

За комітет:
Іван Матейко
Григорій Тернопільський
Олекса Матейко

ЩИРО ПРИВИТАЄМО ДЕЛЕГАТІВ (Рочестер, Н. Й.)

В нашій громаді, мабуть не без впливу надходячої конвенції У. Р. Союзу, оживилася праця на народнім полі. Ще 9-го березня заходом місцевої Української Національної Ради відсвятковано роковини Тараса Шевченка. Реферат виголосив т. В. Гавриляк. П'ятого квітня відсвятковано з великим успіхом ювілей праці нашого славного диригента і композитора Олександра Кошиця. Тепер з нагоди конвенції У. Р. Союзу Хор Народного Дому приготував в честь делегатів концерт, котрий відбудеться в неділю, 18-го травня, перед конвенцією У. Р. Союзу, в Народнім Домі, при 831 Джозеф Евно, в восьмій годині. П'ятий відділ Оборони України підготує виставу пєси-комедії, "А молодість не вернеться", що буде відіграна у вівторок, 20-го травня, в Народнім Домі. Дальше Народний Дім приготує бенкет, котрий відбудеться в середу, 21-го травня, в Народнім Домі. Думую, що делегати не оминуть підного зі згаданих підприємств, які влаштовуються в їх честь.

Треба пригадати, що У. Р. Союз здобув в конвенційному році в нашій громаді досить членів через свого організатора, т. Грудзівського. Він зорганізував кількох членів до молодечого відділу, зав'язав новий жіночий відділ з п'ятнадцяти членкинь та приєднав кількох дорослих членів. Праця тяжка та увінчалася успіхом. Якби так більше людей взялось до праці, то все це можна би подвоїти.

При закінченню цього коротенького допису хочу звернутись кількома словами до шановних делегатів. Приїзжаючи в нашу громаду, радити про добро нашої організації, не забудьте зайти до тої установи, котру У. Р. Союз допоміг нам поставити, себто до нашого Народного Дому при 831 Джозеф Евно. Він буде отворений для обслуги делегатів день і ніч. До побачення.

Д. Братусь

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА (Диксонвіл, Па.)

Першого квітня члени 182-го відділу У. Р. Союзу, Брацтва св. Івана Хрестителя, відправили на вічний спочинок добру свою товаришку і членкиню, Порфіру Древецьку. Члени брацтва чесно віддали останню прислугу покійній та перебували з родиною весь час коло тіла, а потім віднесли домовину до могили, згідно з нашою брацькою постановою та так, як председатель розпорядився. Всі люде бачили, що належати до організації варто, а навіть священник в прощаль-

ній промові вказав на те, як-то ріжниця, коли чоловік живе одинцем, а коли належить до товариства. Він закликав присутніх, щоб тримались такої організації, що дає за своїх членів за життя і по смерті.

Муж покійної, Дмитро Древецький, і його дружина добре розуміли вагу організації. Він не покинув У. Р. Союзу, хоч у свій час був довго хворий і не міг вже платити вкла-

Панас Мирний

ЛИХО ДАВНЄ Й СЬОГОЧАСНЕ

(Продовження)

Де ж Марина ділася? ... Марина безслідно зникла, пропала. Одні казали, що, мабуть, вона себе в глибокому ставку або в колодязі поховала; другі догадувались, чи не подалась, бува, на вільні степи, бо денебудь би проявилася, а то ніхто ніде її не бачив, нічого про неї не чув, наче її земля прогинула. ...

Одрядни тому не дивувалися. Хіба мало їм доводилось бачити всякого дива на своїх віку? Сперш погмоніли трохи, а потім і забули.

Одно тільки їх дивувало: чого це дід Улас став такий бадьорий та жартівливий? То, було, коли-не-коли хіба за хлібом присуне в село, та смутний, та сердитий: і того лає, і другого кастиг. А то трохи не щодня плентається по селу. Підмогориць бабу-шептуху аж тричі на тиждень пекти йому буханці.

— Надолужила мені лемішка з бриндою! Осточортіла й каша з салом! — скаржився Улас.

— Буханця, діду, закортіло? — питались люди.

— Ато ж ... Хоч злидні, та з перцем! Не хоче кашка простого хліба — буханця їй подавай! — жартує дід.

А це чути, що Улас збирається зимувати в степу. Клопочеться про харчі на всю зиму, щоб доставили йому не на старе становище біля села, а на літне — в степ, верстов за двадцять або й того більше.

— Чого це так у степу заманулося зимувати? — питає прикажчик.

— Повітря там просторіше, для отари здоровіше ... Тут, біля села — ліси та яри, звиріснуть; а там — як у Бога за пазухом! — одказує Улас.

— Та з тебе ж, діду, там дудка буде! — регочуть люди.

— А як буде, то хтось заграє! — жартує Улас.

— А як же ти, діду, будеш сам зимувати?

— Чого сам?

— А з ким же?

— З самцею! — регоче дід.

— Ото! Чи бач, чого забандурилося старому? — кажуть жінки.

— На старість воно так завжди: свиня в бороду, а чорт у ребро! — одно жартує Улас.

— Гляди, діду, щоб він тобі не проломив його!

— Стара кістка й чортові не подастся!

Регочуть люди з смішних дивових вигадок, і дід регоче, та все збирається у степ зимувати. Набрив собі борошна, буряків, капусти, картоплі й подався з села на всю зиму.

На весну він знов перекочував до села, тільки вже не сам, а з помічницею. За його отарою приплелася якась чорнява огрядна молодичка з невеличкою дівчинкою на руках.

— Що це, діду, за молодичка з тобою? — питають люди.

— А вам що за діло? ... Молодичка та й годі! — суворо відказує дід.

— От ти й знай: ішов сам зимувати, а вернувся з саміцею та ще й з саманятком! — поривалися жартувати жінки.

док. Та такі зазичився у брацтво, а потім довг сплатив і втримав себе та жінку в Союзі.

На похороні було багато людей, діти з родиною, знайомі і родина з Дітройту, Скрен-тону і Грейставн. Дмитро Древецький щиро дякує всім за участь в похороні, відділовим урядникам і членам за розраду і поміч, а знайомим і родині за вітні.

Іван Матчишин

(7)

Дід мовчав. Поміж людьми ж ходила чутка, що молодичка — його небога, сестрина дочка, з далекого села, зветься Пріською; була замужем, та чоловік умер — ото дід і взяв її до себе за помічницю.

II

Вийшла воля — і дивне диво: одних до домівки привела, других з домівки підвела. Скільки то панів не пережило її — померло! Зате багато крипаків, пропавших та померлих, знову найшлося, ожило! Мов ті кузочки по весні, цю, як сонечко ясно пригріє, вилізять з непримітних щілинок, так вони, не звать звідки, поналазили в села та хутори.

Старий Башкир теж не пережив волі — помер; зате з дідової небоги Пріськи та стала Проценкова Марина. Так в один день взяла Марина та й переродилася з Пріськи! "Я — каже — не Пріська, а Марина!" І одраядни зразу признали її.

Хоч Марина постаріла й по-нічкменіла трохи, отже всі признали її за панову куму. Дехто хвалився, що давно її пізнав, ще тоді, як дід Улас переїздив в село до баби-шептухи, та, знаючи, якого лиха доведеться їй запобігти, мовчав.

Може, то була й брехня, тільки з того часу ніхто її не звав Пріською, а Мариною, а найбільш — пановою кумою. Згадали одраядни те чудне покумання, а ще чудніше розкумання. Сама Марина їм повідала, як вона, тікаючи світ за очі, набрела на панську отару. Видно, вона була дуже страшна тоді, бо всі віви так уроз-тіч і кинулися; одні собаки не злякалися; вони обступили її кругом і, не налущившись на той час дід Улас, певно, розірвали б. Що далі було, вона не пригадує. Знає тільки, як вона опам'яталася. Була тоді ніч темна та невидна; дощ, як із відра, лив: грім на весь світ гукав; блискавиці безперестанку світили. Де вона була — не знала; під нею соломом шестіла, на ній рядно лежало.

... То, певно, був якийсь захист, бо чути, як дощ шумів, а кругом не було сухо. Це, розказувала вона, щось замурило, а далі закашлялося.

— Хто то? — спитала Марина.

— Заговорила! ... С л а в а Богу, заговорила! — почувла вона чийсь голос.

Як уже розвиднілось, пізнала вона діда Уласа. Він біля неї, мов коло малої дитини, ходив, із своїх рук годував і напував, поки вона зовсім очулася. На зиму в степ переїздив, у землянці цілу зиму держав, на світ не показував, поки в неї коси не одросли. На весну, як знайшлася в неї дочка Килина, він перекочував з ними до Одреди, ще ціле літо при собі держав та вже в осени поселив у баби-шептуху, наказавши, щоб вона себе видала за його небогу Пріську.

Отак розказувала одраяднам Марина, і люди, слухаючи її сумну приповідку, йняли тому віри.

(Далі буде)

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УКР. РОБ. СОЮЗА

ВІДДІЛ 19, КОВТСВІЛ, ПА. Збори в неділю, 18 травня, в 2-й полов. Приситесь всіх прийти і заплатити свої вкладки. Довгуючі нехай вирішають свою залежність.
Ф. Богатий, голова; Т. Слюсаренко, касієр; П. Шеремета, секр.

ВІДДІЛ 43, БОФАЛО, Н. Й. Збори в п'ятницю, 16 травня, в 7:30 вечером. Приситесь всіх членів і членкинь прийти на час. Хто має якусь добру думку (проект) на Лесуту Конвенцію У. Р. Союзу, може передати делегатів.
П. Пасека, секр.

ВІДДІЛ 47, СКРЕНТОН, ПА. Збори в неділю, 18 травня, в 5-й полов., в У. Г. Клубі, 608 В. Лакаванна. Н. Бондар, голова

ВІДДІЛ 50, ПІТСБУРГ, ПА. Збори в неділю, 18 травня, в 2-й полов., там, де все. Приситесь всіх членів і членкинь прийти і заплатити свої місичні вкладки, бо, як вам відомо, хто не заплатив, за того розмету не списаємо.
І. Кайоріський, секр.

ВІДДІЛ 65, БАЛТИМОР, МД. Збори в суботу, 17 травня, в 8-й веч., в У. Н. Домі. Приситесь всіх прийти в означений час. Збори будуть відбуватись в суботу через ціле літо.
Л. Ременюк, секр.

ВІДДІЛ 68, ГЕЙЗЕЛТОН, ПА. Збори в неділю, 18 травня, там, де все. Хто не прийде і не заплатити свої належності, то за такого члена не шліємо розмету.
Уряд

ВІДДІЛ 72, ДІТРОЙТ, МИШ. Збори в суботу, 17 травня, в 7:30 веч., в Українському Громадському Клубі, при Мишиген вуз. Приситесь всіх прийти, бо треба ширити лікніжний комітет і розібрати тикети, котрі уже готові. Лікніж відбудеться 15 червня, так що лінається лиш короткі час до продажі тикетів. Отже всі я одні на ці збори і вирішуйте свої належності.
В. Нирчак, секр.

ВІДДІЛ 104, КЛІВЛЕНД, ОГАЙО. Збори в неділю, 18 травня, в 11-й перед полуднем. Тому, що зала буде запіта іншим підприємством полудні, ми закінчимо наші збори скорше. Приситесь всіх прийти в означений час і заплатити свої вкладки, бо з причини свят минулого місяця багато членів не платили, а ми не можемо за нікого закладати. Контрольна комісія здать справоздання за перший квартал. Також підприємчий комітет здать справоздання за попереднього балю.
Уряд

ВІДДІЛ 172, ГЕРКІМЕР, Н. Й. Збори в п'ятницю, 16 травня, в 7:30 веч., в Укр. Нар. Домі. Приситесь всіх прийти на час і вирішати свої належності.
С. Максимів, секр.

ВІДДІЛ 191, НЬЮАРК, Н. ДЖ. Збори в четвер, 15-го травня, в годині 7:30 вечером, при 59 Бікон Стріт. Приситесь всіх прийти і заплатити свої вкладки до Союзу, бо гроші мусимо написати перед конвенцією, щоб ніхто не був суспендований.
М. Мельник, секр.

ВІДДІЛ 212, НЬЮАРК, Н. ДЖ. Збори в середу, 21 травня, в 8-й веч., в Клубі Товариства Української Робітничої Громади, при 59 Бікон Стріт. Приситесь всіх прийти і заплатити свої вкладки на час, бо ніхто до вас за вкладкою не їде. Щоб опієти не було нарікання.
Уряд
ASSEMBLY 233, LACKAWANNA, N. Y. Meeting will be held Wednesday, May 21st, 7:30 p. m., at 168 Steelawanna Ave. All members are requested to be present as there are important matters to be discussed.
Pauline Knihnicki, secretary

ВІДДІЛ 244, РОЧЕСТЕР, Н. Й. Збори в п'ятницю, 16 травня, в 7:45 веч., в Українському Народнім Домі, при 831 Джозеф Евно. Приситесь всіх прийти, а довгуючі нехай вирішають свої залежності.
С. Сидор, секр.

ВІДДІЛ 272, ДІТРОЙТ, МИШ. Збори в неділю, 18 травня, в 11-й перед полуднем, в Українському Робітничому Домі. Є багато важних справ до улагодження. Обов'язком кожного члена бути на цих зборах.
О. М., секр.

ВІДДІЛ 282, НЬЮАРК, Н. ДЖ. Збори в середу, 14 травня, в 7:30 веч., при 160 Спрінгфілд Евіну, Ньюарк (другий поперх). Приситесь членів і членкинь прийти і заплатити свої належності ще перед конвенцією, щоб не спізнитись з висліжкою до головної каси.
П. Семчинський, голова; Л. Легкий, секр.

УКРАЇНСКА ДРУКАРНЯ на продаж. Властитель покликаний до роботи. Добрий, вироблений бізнес. Продасть за готівку або на сплату 11 шість або кінцях:
PERFECT PRINTING COMPANY
Михайло Борух, власник
13 Charlton St., Newark, N. J.
Phone: Market 2-3392

ПЕРШИЙ НАРОДНИЙ ПОГРЕБНИК на Філадельфію й околицю
Михайло Насевич
Cor. Franklin & Brown Sts., Philadelphia, Pa.
Tel.: Market 1820
ОБСЛУГА В ДЕНЬ І В НОЧІ

МИХАЙЛО НАСЕВИЧ
Cor. Franklin & Brown Sts., Philadelphia, Pa.
Tel.: Market 1820
ОБСЛУГА В ДЕНЬ І В НОЧІ

RED-ITCHY-SCALY
ECZEMA
Effective Home Treatment Promptly Relieves Torture!
First applications of wonderful soothing medicated Zemo—a doctor's formula—promptly relieve the intense itching soreness and start at once to help heal the red, scaly skin. Amazingly successful for over 30 years! First trial of marvelous clean, stainless liquid Zemo convinces! All drug stores.
→ ZEMO

ПОЧУВАЄТЕСЬ ЗЛЕ — НЕ МАЄТЕ ЗАПАЛУ ДО ЖИТТЯ?
Болить вас голова — маєте газ в шлунку?
● Скільки разів маєте запір кишок і терпите біль через газ, злий віддих, нудоту від нестерпності, викийте FEEN-A-MINT. Це розслаблююча жовтиска, котра має добрий смак, по-радить вам на запір легку, а певно. Зажинайте перед сном — а рано почувайте полегшу й ви знову будете почуватись добре. Мільйони людей — молодих і старих, помагаються на цій недорозній FEEN-A-MINT. Він допоможе й вашій родині. Купіть FEEN-A-MINT швидко!

УВАГА! ШАНОВНІ ДЕЛЕГАТИ! УВАГА!

Коли зідеється на Конвенцію У. Р. Союзу в Рочестер, то не забудьте звернути увагу на програму в Народнім Домі, 831 Джозеф Евно.

В неділю, день перед Конвенцією, 18-го травня Хор Народного Дому і молодечий відділ У. Р. С. влаштовують в честь делегатів —

КОНЦЕРТ-БАЛЬ

ВСТУП 50 ЦНТ. — ПОЧАТОК В 6-Й ГОД. ВЕЧЕРОМ. Просимо делегатів до громадної участі.

У вівторок, 20-го травня, 5-тий відділ О. У. влаштовує в честь делегатів гарне представлення, песу-комедію —

А МОЛОДІСТЬ НЕ ВЕРНЕТЬСЯ в Народнім Домі, 831 Джозеф Евно. ПОЧАТОК В 8-Й ГОД. ВЕЧЕРОМ. — ВСТУП 35 ЦНТ.

В середу, 21-го травня, Український Народний Дім влаштовує в честь делегатів —

БЕНКЕТ

ПОЧАТОК В 6-Й ГОДИНІ ВЕЧЕРОМ ПІСЛЯ БЕНКЕТУ — БАЛЬ

В Українському Народнім Домі делегати знайдуть добру страву і напитки кожного дня і вечора, по уміркованих цінах.

Управа Народного Дому